

ಎಳೆಯುತ್ತ ಅಂಗಳ

ಅಪಟ ಗೆಲೆತನ

ಸೀತಾ ನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೀಬೆ ಮರ ಇತ್ತು. ಆ ಮರದ ತುಂಬ ರುಚಿಯಾದ ಹಣ್ಣುಗಳಿದ್ದವು. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಒಂದು ಗಿಣಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾರಿ ಬಂದಿತ್ತು.

ಅದು ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನುವಾಗ ಮತ್ತೊಂದು ಗಿಣಿ ಬಂದು ಅದರ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತು. ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಗಿಣಿ, ತನ್ನ ಕತ್ತು ತಿರುಗಿಸಿ 'ಹಲೋ... ಗೆಲೆಯಾ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ರಾಮು, ನಿನ್ನ ಹೆಸರು? ಏನು' ಎಂದಿತು. ಆಗ ಆ ಗಿಣಿ ನನ್ನ ಹೆಸರು 'ಶಾಮು' ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

ಈ ಎರಡೂ ಗಿಣಿಗಳು ಮಜವಾಗಿ ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನುತ್ತ ಮಾತಿಗಿಳಿದು ಪರಸ್ಪರ ಗೆಲೆಯರಾದವು. ಬರಬರುತ್ತ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಬಿಟ್ಟಿರಲಾರದ ಆತ್ಮೀಯತೆ ಬೆಳೆಯಿತು.

ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಒಂದು ದಿನ, ರಾಮು ಆ ಮರದ ಬಳಿ ಹಾರಿ ಬರುವಾಗ ಓರ್ವ ದುರುಳನ ಕೈಗೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಶಾಮು ತನ್ನ ಮಿತ್ರನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಆ ದುರುಳನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕುಕ್ಕಲು ಮುಂದಾಯಿತು. ಕೋಪಗೊಂಡ ಆ ದುರುಳ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಟವೆಲ್‌ನನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಶಾಮುವಿನತ್ತ ಬೀಸಿದ. ಆ ರಭಸಕ್ಕೆ ಶಾಮು ಆಯ ತಪ್ಪಿ ಅಷ್ಟು ದೂರ ಬಿದ್ದಿತಾದರೂ ಈ ಬಾರಿ ಆತನ ಕೈಗೆ ಸಿಗದಂತೆ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿತು. ಕೆಲ ಸಮಯದ ನಂತರ ರಾಮುನನ್ನು ಕದ್ದ ದುರುಳ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪುಟ್ಟ ಪಂಜರದೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅದನ್ನು ಮಾರಿ, ಹಣ ಪಡೆದು ಹೊರಟು ಹೋದ. ರಾಮುನನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಶಾಮು ಅವನ ಹಿಂದೆ ಹೊರಟಿತು. ಹಾಗೇ ಬಂದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಬಂದು, ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಹಾರಿ ಹೋಗದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲು ಭದ್ರಪಡಿಸಿದ. ಗಾಬರಿಗೊಂಡ ರಾಮು ಕಿರುಚಿ ಕಿರುಚಿ ಸುಸ್ತಾಗಿತ್ತು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಗುಡಿಸಲಿನ ಸಂದಿಯಿಂದ ಇಣುಕಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಮು ತುಂಬಾ ಬೇಸರ ಪಡತೊಡಗಿತ್ತು. ರಾಮುನನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದವ ಪೂರ್ತಿ ಒಂದು ದಿನ ಅದಕ್ಕೆ ಉಪವಾಸ ಇಟ್ಟ. ಮರುದಿನ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಹಾರ ಕೊಡುತ್ತ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಅದರ ಎದುರು ಹಾಕಿದ. ಆ ನಂತರ

ಶಾಮು ಹೇಳುವ ರೀತಿ ಕಾರ್ಡ್ ತೆಗೆದು ಕೊಡುವಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹಿಂಸೆ ನೀಡಿ ತರಬೇತು ಕೊಟ್ಟ. ಪಾಪ ರಾಮು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಕಾಣದೇ ಆತ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡತೊಡಗಿತು.

ಒಂದುವಾರದ ಬಳಿಕ, ಆತರಾಮುನನ್ನು ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹತ್ತಿರದ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಗಿಣಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುವ ವ್ಯಾಪಾರ ಆರಂಭಿಸಿದ. ಅದರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಕೂಡ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದ. ಇತ್ತ ರಾಮುವಿಗಂತೂ ನಿತ್ಯ ಅದೇ ಕೆಲಸ ಅದೇ ಆಹಾರ ತಿಂದು ರೋಷಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಆತನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಸುಮ್ಮನಿತ್ತು.

ರಾಮುವಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಮು, ಅದಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲು ಹಾರಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಾಗ ಅದನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಯೋಚನೆ ರೂಪಿಸಿತು. ಅಂತಹ ಒಂದು ದಿನ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಆ ದಿನ ಆ ಗಿಣಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುವವ ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರ ಆರಂಭಿಸಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆತ ತುರ್ತಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಕರೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಆತ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹಿಂದಿದ್ದ ಮರಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಮುಗಿಬಿಂಬದ ರಾಯಿತೆಂದು ರಾಮುನನ್ನು ಪಂಜರದೊಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅದರ ಬಾಗಿಲಿನ ಚಿಲಕ ಹಾಕಿರುವುದು ಮರೆತಿದ್ದ. ದೂರದಿಂದ ಇದನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಮು ತಡಮಾಡದೇ ಭರ್ ಎಂದು ಹಾರಿ ಬಂದು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಪಂಜರದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಎಳೆದು ತೆಗೆದು 'ಬಾ... ಗೆಲೆಯಾ... ಬೇಗ ಬಾ...' ಎಂದು ಗೆಲೆಯನ್ನು ಕೂಗಿ ಈಚೆಗೆ ಕರೆಯಿತು. ಶಾಮುವಿನ ಮುಖ ನೊಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ರಾಮುವಿನ ಮುಖ ಅರಳಿತು.

'ಅಬ್ಬಾ... ಅಂತೂ ನನ್ನನು ಉಳಿಸಲು ಬಂದೆಯಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಗಿಣಿಶಾಸ್ತ್ರದವ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ತಲುಪುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಮಿತ್ರರು ಆತನಿಗೆ 'ಗುಡ್ ಬೈ...' ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಾರಿ ಹೋದವು.

■ ಅರವಿಂದ ಜಿ. ಜೋಷಿ